

Konopljan

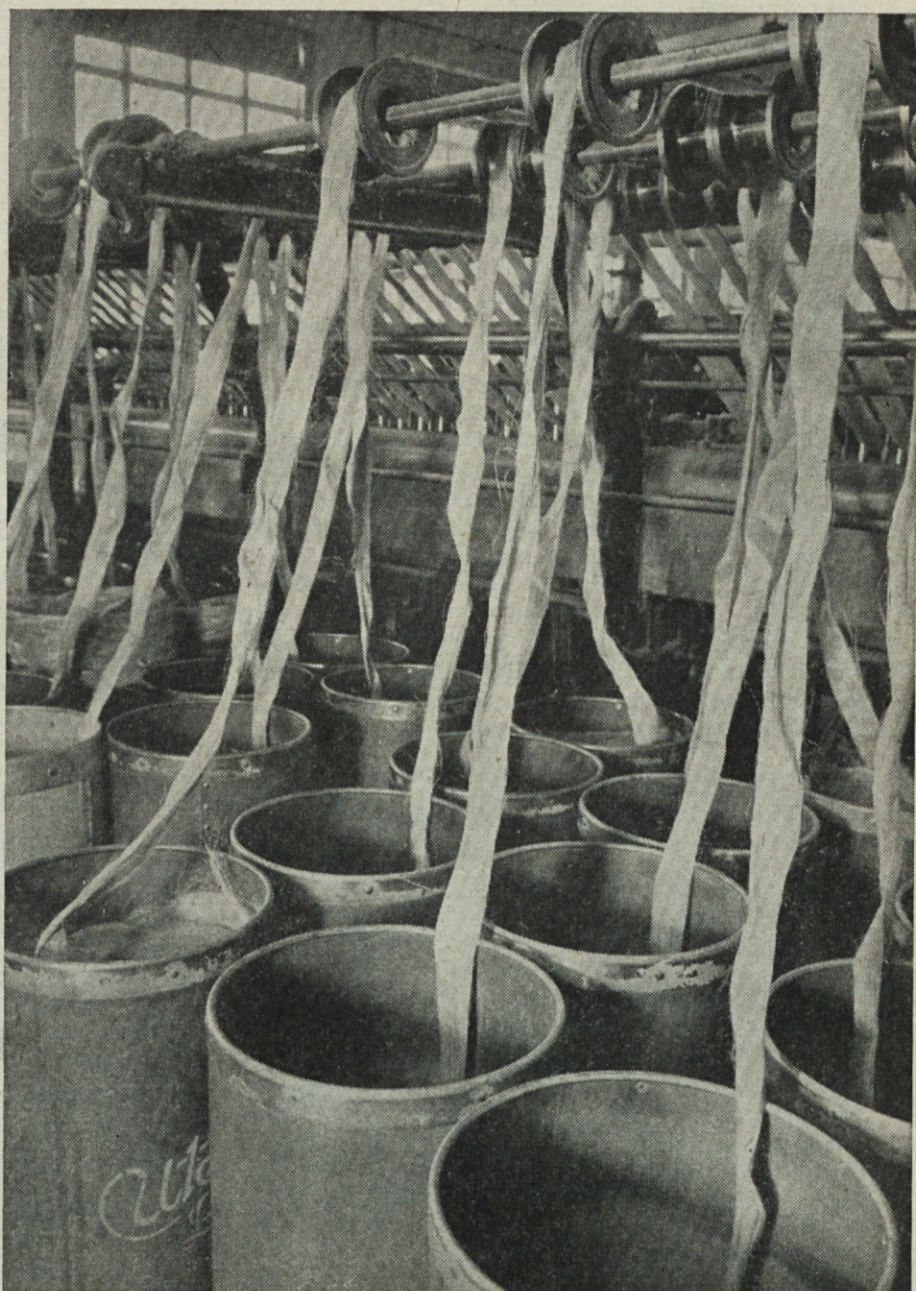
GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

ŠT. 8 — VIII.

AVGUST 1959

CENA 10 DIN

MOTIV IZ PREDILNICE

VSEBINA:

- I. Sešek — Tekstilni sejem pri 40° C
- F. Jeraj — Vtisi s potovanja po Rusiji
- O. Lipovšek — Predstavljamo vam voditelje organizacij v IPI
- O. Lipovšek — Tekstilne surovine
- O. Lipovšek — O modernih belilnih napravah
- O. Lipovšek — Obisk v Induplati
- F. Rebernik — Kako smo delali junija
- V. Habjanova — Personalne izpremembe

Izdaja v 750 izvodih kolektiv tovarne »INDUPLATI«. Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek. Natisnila in klišee izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

TEKSTILNI SEJEM PRI 40°C

(Piše I. Sešek)

Na sejemu tekstila in tekstilnih strojev v Leskovcu, ki je bil letos že VII. po vrsti, smo odšli tudi trije iz Jarš. Vsak izmed nas je imel svojo posebno nalogo, poleg ogleda sejma seveda. Tako je bil tov. Rebernik povabljen, da kot član komisije sodeluje pri ocenjevanju izdelkov, ki so bili razstavljeni na sejmu, tovariš Klešnik je potoval v Leskovac, kjer je kot predavatelj nastopil na posvetovanju DITT, ki je bilo v sklopu sejmskih prireditev, sam pa sem imel nalogo ogledati si organizacijo vzorčnega oddelka pri Progresu v Leskovcu.

Pot od Ljubljane do Beograda se mi je zdela izredno kratka, to pa zato, ker sem vso pot prespal. Potovanje od Beograda dalje pa smo si krajšali s tem, da smo stali na hodniku, ker za sedenje ni bilo prostega mesta.

V Nišu, kjer smo čakali na zvezo za Leskovac, nas je pričakala vrsta »fijakerjev« v želji, da nas za primerno ceno popelje v mesto. Izbrali smo si enega, ki je vozil s sindikalnim popustom ter se z njim popeljali v mesto na prvi obrok iz srbske kuhinje. Med vožnjo po mestu nismo vzbujali nobene pozornosti. Po obilnem in prav tako pekočem kosilu smo se po isti poti vrnili na kolodvor in od tod dalje v srbski Manchester, kamor smo se pridrenjali okoli 17. ure. Sploh je bil na vseh vlakih tak dren, kot pri nas ob 14. uri pri vratarju. Kam vsi ti ljudje potujejo res ne vem.

Po skoraj enournem brezuspešnem iskanju naših sob, katere smo rezervirali že teden dni pred našim odhodom, so nam dodelili 3 postelje v novo zgrajeni stavbi v centru mesta. Od leta 1956, ko sem bil zadnjikrat v Leskovcu, se je izgled mesta tako spremenil, da sem se komaj znašel. Same 4- in 5-nadstropne stavbe na vseh straneh. Pozna se, da je Leskovac industrijsko mesto z izredno močno tekstilno industrijo.

V soboto predpoldne smo si ogledali tovarno za predelavo konoplje »Zeke Veljkovič«. To je precej razsežna tovarna, ki ima celo predilnico, opremljeno z novimi modernimi stroji znamke Gardelli iz Italije.

»Fijaker« taksi v Nišu

Leskovac — pogled s Hisara

V barvarni imajo nov barvalni aparat za barvanje križnih navitkov in osnov. Temu je veljala naša posebna pozornost, ker bomo enakega dobili tudi mi, če bo šlo seveda vse po sreči. »Zeke Veljkovič« ima tudi filmsko tiskarno za tiskanje dekorativnih tkanin. 4 mize za tiskanje tkanin širine do 80 cm so ogrevane električno. Tkanina se zatorej po tisku hitreje posuši. Kako se vsa stvar obnese, nam niso znali pojasniti, ker še vedno obratujejo »poizkusno«. Po ogledu podjetja smo se zahvalili gostiteljem za prijaznost in pozornost ter se vrnili v mesto.

Po kosilu smo se udeležili slavnostne otvoritve sejma, katerega je otvoril član ZIS tov. Sergej Kraigher. Že ko smo se bližali sejmišču, smo srečavali množice ljudi, ki so hitele od vseh strani da prisostvujejo otvoritvi sejma.

Imel sem občutek, da je bil ta dan za Leskovac praznik in da celo mesto v teh dneh živi samo za sejem. Tudi sejmišče so zelo lepo uredili. V zadnjih treh letih so zgradili tri velike paviljone, od katerih je eden, kakor mi je to rekel neki Leskovčan, konstrukcijsko edinstven v Evropi. Če to drži, ne vem, ker ne poznam vseh paviljonov Evrope. Res je, da je zelo lep. Če bi imel še ventilacijo, da bi bilo mogoče izdržati 6 ur v prvem nadstropju, pa bi bilo res vse v redu, mi je potarnal naš potnik tov. Kosanovič, ki je zastopal Induplati na sejmu.

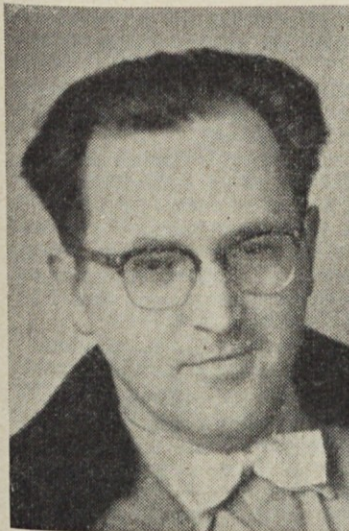
V nedeljo, to je naslednji dan, je imel tov. Rebernik že polne roke dela. Komisija za ocenjevanje je že pričela z delom. Midva sva bila še prosta, zato sva se podala na ogled preostalega razstavišča. Res, veliko razstavljalcev je sodelovalo in opaziti je vedno več razstavljalcev iz Slovenije. S tovarišem Klešnikom naju je najbolj zanimala proizvodnja naše konkurence »Lanene industrije« Osijek in »Zeke Veljkovič« iz Leskovca.

Slednji so že razstavljali prve potiskane tkanine. Kvalitetno izdelka še ne moremo primerjati z našimi tiskaninami, vendar — pričeli so in prihodnjič bo nedvomno že boljše.

Sploh sva pri ogledu obeh paviljonov lahko ugotovila, da so nam tako pri izbiri artiklov kot glede kvalitete krepko za petami.

Se nadaljuje

Predstavljamo vam voditelje organizacij v IPI

PREDSEDNIK »DRUŠTVA INŽENIRJEV IN TEHNIKOV TEKSTILCEV SLOVENIJE« podružnice Jarše tov. Lipovšek Otmar se je rodil v Sevnici ob Savi 24. februarja 1924. Osnovno šolo je obiskoval v rojstnem kraju, gimnazijo pa v Celju in Brežicah. Enoletno tekstilno šolo v Kranju je obiskoval in končal v Kranju v šolskem letu 1946/47. S tekstilom se je seznanil prvič v Jugobruni, sedaj Tiskanina v Kranju. Decembra 1947 je bil službeno prestavljen v Induplati Jarše. Leta 1952 je bil prestavljen v Univesale oziroma Svilanit Kamnik — obrat Šmarca. Ponovno se je vrnil v Induplati leta 1953.

Vprašanje: Kdaj ste bili izvoljeni za predsednika DITTS podr. Jarše?

Odgovor: Prvič sem bil izvoljen lansko leto, drugič — letos. Običaj je, da se v enoletni mandatni dobi komaj seznaniš z delom, zato sem sprejel ponovno izvolitev.

O delu v podružnici lahko govorim samo pohvalno, čeprav so tudi precejšnje težave. Podružnica zajema namreč člane, ki izpolnjujejo pogoje statuta društva in so zaposleni v Eksperimentalni tkalnici v Kamniku, v Svilanit Kamnik, v Traku in Filcu v Mengšu, Univesale v Domžalah ter v Vati na Viru in v Induplati

Jarše. Skupno šteje podružnica 49 članov. Sodelovanje z množičnimi in političnim organizacijami je bilo doslej najboljše. Tudi uprave v posameznih podjetjih imajo za delo podružnice polno razumevanje, kar je razumljivo, saj je DITTS strokovno društvo, čigar glavni namen je izpopolnjevati strokovnost članov ter s pomočjo predavanj in tečajev učiti in naučiti slušatelje tekstilne veščine.

Želim, da bi člani našega kolektiva večkrat prišli na predavanja, katera prireja društvo. Vstopnine ni, niti ne zahtevamo od slušateljev tečajev šolnine. Vprašanje je le volja — člani društva DITTS pa lahko marsikomu s predavanji pomagajo do pridobitve višje kvalifikacije, kar se bo za prizadetega odrazilo slej ko prej, a najkasneje pri odmeri pokojnine.

PREDSEDNIK MLADINSKE ORGANIZACIJE V INDUPLATI je tov. Narat Milan. Tov. Narat se je rodil 2. decembra 1935 v Noyellesu v Franciji. Oče tov. Narat Milana je zapustil v predaprilski Jugoslaviji svojo rodno zemljo ter si iskal zaslužka v tu-

VTISI S POTOVANJA PO RUSIJI

V ponedeljek, 4. maja smo Lado, Tonček in jaz odpotovali na dvomesečno specializacijo v Rusijo. V Beogradu smo se javili še na komiteju za tehnično pomoč, kjer smo dobili zadnja navodila v zvezi z našo specializacijo. Zvečer ob 22. uri 10 minut smo se od-

Moskva — del mesta ponoči

peljali iz Beograda z direktnim vagonom v Moskvo. Vožnja sama je bila precej naporna. Pri prehodih na mejah nismo imeli nobenih težav s carino in lahko rečem, da so bili zelo korektni.

Pokrajine v Madžarski so za naše oko puste, ker je sama ravnina in človek nikjer ne vidi lepih planin in krajev, kakor je to pri nas v Sloveniji. Ko smo se bližali ruski meji, nam je postajalo malo tesneje pri srcu, ker nismo vedeli kako bo, ko bomo prišli v Rusijo. No, že v prvih trenutkih, ko se je vlak ustavil na postaji, nam je strah zlezel iz kosti. Nastop obmejnih carinskih organov je bil vljuden in so bile vse carinske formalnosti hitro urejene, ko so izmenjali kolesa pri našem vagonu (ruske železnice imajo namreč za ca. 8 cm širši železniški tir kot ostale železnice) in sestavili kompozicijo vlaka, smo se odpeljali proti Moskvi.

V Moskvo smo dospeli 8. maja ob 9. uri 45 min. Na postaji sta nas pričakala sekretar in ekonomski svetnik našega poslaništva.

Z avtomobili so nas odpeljali v hotel, kjer smo potem preživeli do ponedeljka. Moskva je eno največjih mest v Evropi, saj šteje preko 5 milijonov prebivalcev.

Ko smo se javili na našem poslaništvu in tam uredili formalnosti, nas je sekretar poslaništva peljal na Komite za tehnično pomoč. Tam smo se dogovorili glede naše specializacije. Tako je bilo sklenjeno, da gremo prvo v Smolensk, kjer je modernejša tovarna

jini, ker mu ga domovina ni bila sposobna dati. Po vojni se je s celo družino vrnil. To je bilo leta 1947. V stari domovini so se ponovno naselili v Mengšu, kjer sedaj stanujejo. V domovini se je moral tov. Milan najprej naučiti svoje materinščine, kakor jo govorimo mi vsi, in s tem je bilo treba dobiti kontakt z ljudmi. Tega tov. Naratu ni bilo treba iskati, ker je zelo družaben. V šolskih klopeh je dobil nove tovariše. Po šoli je šel leta 1949 v Maribor v industrijsko kovinarsko šolo. Ko je le-to 3 leta kasneje z odličnim uspehom dokončal, je šel na odsluženje vojaškega roka v JLA. V Induplati je prišel 1. aprila 1957.

Vprašanje: Tovariš Narat, kdaj so Te izvolili za predsednika mladinske organizacije v Induplati?

Odgovor: Predsednik mladinske organizacije sem postal poleti leta 1957. Moj predhodnik v tej funkciji je bil tov. Majdič, ki pa je odšel k vojakom, od koder sem sam prišel. Njegov namestnik tov. Narobe

Janez pa je bil v šoli, zato sem bil takrat samo začasno sprejet. Že na prihodnjih volitvah sem bil izvoljen za predsednika.

Vprašanje: Znano nam je, da je mladinska organizacija v našem kolektivu v zadnjem času močno agilna. Nam lahko o tem kaj poveš?

Odgovor: Delo z mladino v Induplati je mnogokrat zelo težavno. Te težave so pa opravičljive, saj obstoja vsa težava v tem, ker so mladinci in mladinke doma daleč od Induplati ter jih je težko v prostem času združiti v homogeno delo. Imeli pa smo mnoge uspehe predvsem v političnih akcijah, nadalje pri mladinskih delovnih akcijah in sploh povsod tam, kjer naš narod pričakuje odziv mladine.

Moja največja želja je, da bi se naša mladina v Induplati v največjem številu odzvala vabilu organizacije na športnih manifestacijah in predavanjih ter se redno udeleževala sestankov, kjer obravnavamo vsa aktualna mladinska vprašanja.

STROKOVNI KOTIČEK

TEKSTILNE SUROVINE

Že davno smo zajadrali v drugo polovico XX. stoletja. Značilno za našo dobo je, da ljudje hitreje kot kdajkoli pred tem razvijajo tehniko in z novimi izumi spreminjajo obličje časa. Medtem ko v dnevnih časopisih vedno znova zasledimo zapiske o letalih in raketah ter o zdravilih, ki nam lajšajo življenje, vse premalo zasledimo zapiske, ki bi govorili o tekstilnih surovinah. Naš Konoplan se je nekajkrat dotaknil tudi tega vprašanja, vendar premalo, da bi osrednje poučenemu tekstilnemu delavcu posredoval podatke o izvoru raznih tkanin.

Star pregovor, da služi tekstilni industriji kot surovina vse, ker se da presti, še danes drži. Spremenil se je le v toliko, da so ljudje, po večini kemiki, pričeli iskati za predenje nove sintetične materiale in jih do danes našli že lepo število.

Še pred vojno je bil pojem nylon ali perlon popolnoma neznan. Danes že ne najdemo med nami

ženske, ki se še ne bi srečala z nylon nogavicami. Posredno s tem se seznanijo z nylonom tudi moški, ki morajo nemalokrat odšteti denar za nova ženska oblačila.

Manj tehničnemu kadru, kot ostalim tekstilnim delavcem, pa je neznan izvor nylona, ki spada v vrsto tekstilnih vlaken iz sintetičnih polymerisatov organskega izvora. Nylon je polyamidno vlakno. Toda že v tej skupini najdemo še celo vrsto vlaken te ali one kemične sestave. Bolj poznane so tkanine iz volne, prave svile in bombaža ter stebeljnih rastlin, kot so lan, konoplja in podobno. Da pa imajo našete tkanine lahko kot okras vtkane nitke iz čistega zlata ali srebra ali stekla, je manj poznano. In vendar je res. Iz tabele na naslednji strani lahko povzamete, kam spadajo kakšne surovine oziroma vlakna iz raznih surovin.

Upam, da bo ta pregledna tabela služila pretežnemu delu bralcev Konoplana ter se na ta način prepričala, kako malo ve o izvoru tekstilnih surovin. Prav bodo zatorej napravili vsi oni, ki si bodo to ta-

za predelavo lanenih vlaken, nato pa še v Kostromo, kjer je tovarna starejše ureditve.

V hotelu smo naročili karte za Smolensk, nato pa smo odšli na sprehod po Moskvi, oziroma bolj točno povedano, samo po eni ulici, ker smo še bolj s strahom hodili, da ne bi kam zašli.

Moskva sama je zelo lepo mesto s številnimi parki in drevoredi. Rusi pravijo, da bodo uredili mesto tako, da bo to najbolj zeleno mesto na svetu. Osebni in tovorni promet v Moskvi je ogromen. Ulice so široke ca. 50 do 60 metrov in avtomobili drviyo v obe smeri s precejšnjo hitrostjo. Dokler se človek ne privadi, je res problem priti čez cesto. Seveda je bilo z nami tudi tako. Bili smo disciplinirani in čakali signal semaforja. Seveda, ko smo prišli do sredine ulice, so začeli avtomobili zopet drveti. Vendar smo se hitro znašli in potem hodili kot drugi.

Prve dni smo v Moskvi hodili precej peš, da smo spoznali strogi center zaradi lažje orientacije. Tako smo si lahko tudi bolje ogledali ta del mesta.

Naši želodci so nas prisilili, da smo šli v restavracijo na kosilo. Z natakarkjem smo se nekako sporazumeli kaj bi radi jedli. Prvo nam prinese pivo in solato. Seveda mi po kranjski navadi pijemo pivo in čakamo na juho. Nismo pa vedeli, da se prvo je solata in šele nato juha. Tako sedimo in čakamo na juho, natakark pa čaka na nas, da bomo pojedli solato. Nato pa le pride k meni in vpraša, če solate ne bomo jedli.

Rekli smo, da bomo, samo da se pri nas je najprej juha in šele nato ostale jedi. Malo se je nasmeljal in potem smo pričeli s solato po ruskem načinu.

Karte za Smolensk smo dobili za ponedeljek zvečer 'n se tako tudi odpeljali. S tem smo se od Moskve prvič poslovili in šli našemu cilju nasproti, t. j. prvi tovarni, kjer naj bi izpopolnjevali naše strokovno znanje.

Se nadaljuje

Moskva — veliki športni stadion

belo spravili ter jim bo služila za tečaj za pridobitev kvalifikacije. Še pred desetletjem veljavno pravilo, da zadostuje za znanje o tekstilnih surovinah naštetje nekaj imen, danes več ne drži in je zastarelo. Vem, da vas bo veselilo, če boste znancu iz drugih industrijskih panog lahko povedali izvor te ali one tkanine. Takrat boste ponosni, potrebno pa je predhodno, da sami veste pri čem da ste. V prihodnjih številkah Konoplana bom opisal še nekatere preizkuse, s katerimi se »na hitro roko« prepričate o dejanskem izvoru tkanine. Toda, o tem drugič.

Za danes tabela s shematičnim pregledom izvora tekstilnih surovin:

O. Lipovšek

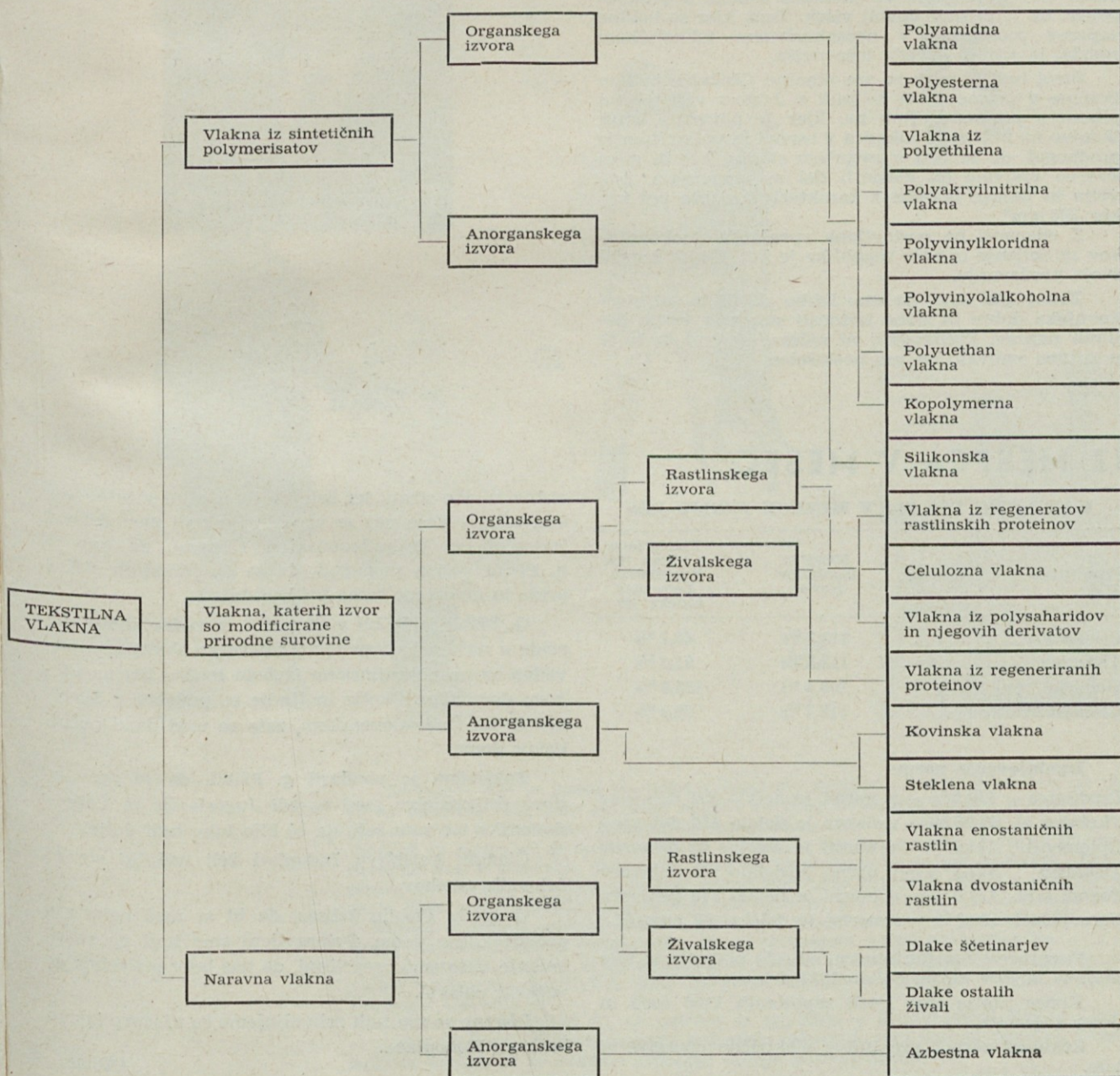
O MODERNIH BELILNIH NAPRAVAH

V ponedeljek 29. VI. smo bil gostje na predavanju ing. Hundta od DEGUS iz Zahodne Nemčije. Strokovnjak svetovnega slovesa je poslušalcem predaval o temi: »Moderne belilne naprave«.

Napolnili smo s kolegi iz Kranja, Novega mesta, Tržiča ter Celja predavalnico na kemični fakulteti v Ljubljani ter pozorno sledili izvajanjem in tolmačenjem ing. Hundta.

In v čem je svojstvo novih naprav? Takoj uvodoma je predavatelj razdelil beljenje v tri skupine, in to beljenje s chlorom oziroma s hypochloritom, na beljenje z vodikovim prekisom in na beljenje s kloritom. Kemično se postopki dosti ne razlikujejo od onih, ki so tudi nam poznani že desetletja. Močno pa so se spremenile naprave, v katerih se beli. Od klasičnega kotla za kuhanje in poznejših klapojev ter kotanj, v katerih se vrši pranje, beljenje in okisanje oziroma razne druge kombinacije pri postopku beljenja, so zamenjale naprave, ki štedijo porabo pomožnih kemikalij za beljenje in pa čas.

J-box je zamenjal banje in korita. In J-box je znan že iz leta 1922, vendar napravo tedaj niso znali v zadostni meri izkoristiti. Teorijo, da je treba beliti v hladnem stanju, so prvotno ovrgli Amerikanci ter prešli pri Dupontu na beljenje, kjer stopnjujejo temperaturo belilne flote skoro do vrelišča. V ta namen so montirali na kanal J-boxa razne ogrevalne oz. parovodne cevi, katere dovajajo paro direktno na tkanino in jo segrejejo do 95°C. Z raznim foulardi izžamejo tkanino do izžemalnega efekta 110 in s tem prihranijo čas in kemikalije.

Od vstopa tkanine v napravo J-boxa do izstopa iz te naprave preteče 1 ura (po klasičnem načinu nekako 11 do 12 ur). Rezultat — tkanina je snežno bela. Predavatelj je omenil, da delajo naprave kontinuirno in popolnoma zadostijo vsem zahtevam beljenja. Tabularična demonstracija zahtev — izgube na teži, sposobnosti vpijanja vlage (izražene v času potopitve) in TP stopnje potrjujejo izvajanja.

Preostane še vprašanje korozije, to je rjavenja kovine v belilni floti klorita ter vprašanje rentabilnosti za naše primere. Prvemu vprašanju se da pomagati z zabetoniranjem vseh prostih železnih delov. Tudi plemenito nerjaveče jeklo ni garant proti koroziji. Z različnimi premazi (od BASF) je mogoče posamezne dele zaščititi pred rjavenjem, nosilne dele pa se, kakor sem že omenil, zalije z betonom.

Vprašanje rentabilnosti je potrjeno v praktičnem življenju ter danes v vseh državah sveta najdemo samo še montažo J-boxov za beljenje bombaža, lanu in drugih surovin oziroma tkanin iz teh in podobnih surovin. Investicije so seveda precejšnje, ker so potrebna v vsakem primeru posebna poslopja, ker je J-box sorazmerno zelo visok in dolg. Tam, kjer imajo danes belilne kotle, klapoje ter kotanje, imajo vsekako dovolj prostora za montažo J-boxa s predpogojem, da je prostor dovolj visok. Tam, kjer so belilne naprave montirane v nezaokroženem tehnološkem smislu, je zadeva seveda težavnejša.

Stroj tudi ni enak za vse tkanine. Običajno belimo tkanine v pramenu ter se tudi v J-boxu vrši celotni proces v pramenu. Tam pa, kjer je potrebno beliti tkanino na primer iz sukanca v osnovi in votku, tam je predpogoj, da se beli v razprtem stanju, ker bi gube kvarno vplivale na kasnejši del oplemenitjenja. Isto velja za lanene tkanine s karakteristiko teže več kakor 300 g/m².

Z odgovori na postavljena vprašanja strokovnjakov za beljenje iz naše republike je ing. Hundt končal svoje predavanje.

Zadovoljni smo, da smo lahko slišali iz ust strokovnjaka dobre in slabe lastnosti starih in novih belilnih naprav. Predavatelj ni ničesar skrival in to je pozitivno vplivalo na vse poslušalce.

-r

IZ MESECA V MESEC

KAKO SMO DELALI V MESEGU JUNIJU 1959

Izpolnitev količ. plana:	Mesečna izpolnitev plana	Primerjava z letom 1958 kumulativa Leto 1958 indeks 100
Predilnica	113,3 %	88,1 %
Tkalnica	112,8 %	91,4 %
Gasilske cevi	203,4 %	135,0 %
Zatkani votki	115,7 %	98,0 %

Izpolnjevanje norm:

Predilnica	110,6 %	— v normi je delalo 302 delavcev
Tkalnica	113,0 %	— v normi je delalo 450 delavcev
Oplemenitil.	131,2 %	— v normi je delalo 75 delavcev
Tiskarna	117,0 %	— v normi je delalo 21 delavcev
Pogon. odd.	117,0 %	— v normi je delalo 110 delavcev
Nameščenci	130,2 %	— v normi je delalo 69 namešč.

Povprečno doseganje norm za celo podjetje je bilo 115,7 % in je v normi delalo 1027 delavcev.

Konec junija smo imeli zaposlenih 1106 oseb in deset vajencev.

Zastojev zaradi prekinitve električne energije ni bilo.

Obisk v INDUPLATI

V soboto 18. julija je obiskal naše podjetje g. Miroslav Pribil s Češkoslovenske ambasade v Beogradu. G. Pribil vodi na ambasadi oddelek za trgovino ter je obiskal naš kolektiv kot predstavnik Centrotexa iz Prage. Za bralce Konoplana je povedal naslednje:

Induplati je Centrotexu dobro poznano podjetje zaradi obstoječih poslovnih zvez, ki so dobre in ko-

Pribil
Janje 18/7. 59.

ristne za obe strani ter želi, da bi se stiki v prihodnje še razširili. Veze naj se vzpostavijo tudi med delavci Induplati in češkoslovenskimi firmami, za kar je g. Pribil voljan pomagati, da se do direktnih stikov pride in ne ostane samo pri besedah.

G. Pribil je že bil v Sloveniji in vedno znova rad pride v našo ožjo domovino, katera po običajih in navadah in po pokrajinskem izgledu močno liči na njegovo domovino. Okolje in ljudje so podobni v Sloveniji in na Češkoslovenskem, zato se med nami počuti kakor doma.

Zaključno je poudaril g. Pribil, da je poznano staro prijateljstvo med narodi Jugoslavije in Češkoslovenske ter zato želi, da bi bilo tako tudi dalje.

Članom kolektiva Induplati želi nadalje mnogo delovnih uspehov.

Gospodu Pribilu želimo, da bi se med nami res počutil kakor doma. Pripravljeni smo tudi na sodelovanje, zato smo prepričani, da nas bo v prihodnje še večkrat obiskal.

Iskreno se mu tudi zahvaljujemo za njegovo izjavo bralcem Konoplana.

Otmár

„Konoplanov modni kotichek“

①

②

③

④

⑤

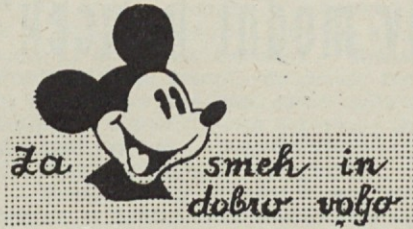
⑥

Še mesec dni in zopet bo treba v šolo. Ne delajte si skrbi! Maneken na sliki 1 še ne obiskuje šole, zato ga boste oblekli za zimo v pleteno obleko iz volne. Barvna kombinacija je iz močno kontrastnih barv. Manekena na sliki 2 pa že mora v šolo. Plašček in klobuček se kombinacijsko vsklajata. Punčka na sliki 3 pa je oblečena za deževne dni v palerino. Primerno tkanino izdelujemo v našem podjetju. Praktični plašči, katere bo prodajala v bodoči sezoni tudi naša trgovska mreža s konfekcijo, pa so iz čiste volne. Posebej opozarjamo na ojačitev pri gumbih, ki domiselno prehaja v kapuco. Kosmati plašček iz čiste volne pri mlajši manekeni je podložen s popelinasto tkanino. Plašč je krojen tako, da ga je mogoče nositi obojestransko.

Za starejše otroke, ki že smučajo, so smučarske hlače in primerni vetrni jopiči najbolj primerni. Domiselni kroj in primerna barva naredijo vašega otroka zelo ljubkega. Odločite se!

Veterni jopič (slika 6), je izdelan iz popelina s podolgastimi črtami. Jopič je podložen s plišem. Rokavi se tesno prilegajo rokam, ker so pleteni posebej. Zapiranje vetrnih jopičev je še vedno s pomočjo zadrge najbolj primerno.

VESELA KRONIKA

Na dopust bi rada, pa denarja nimam, sem tarnala. Eh, nikar tako Špela, me je pobaral prijatelj, tako napravi kot risarji, ki izdelke tako drago računajo, da bodo prejeli kmalu za vsako črto tisočaka.

Ja hudimana, kar vroče mi je postalo, ko sem to slišala pa se je k sreči nebo pooblačilo in ulil se je dež. Kmalu je bilo vse mokro in še več. Na mestih, kjer svet visi, je voda tekla v curkih in potokih. Ja, zakaj pa potem v tiskarni že pol ure po nalivu ni vode, sem hotela vedeti, pa so me tolažili, da najbrž zato, ker zaradi močne pooblačitve voda ne vidi po vodovodnih ceveh teči.

No ja, po vsakem dežju sonce sije. Sredi poletja je kar zelo toplo in si M. v tiskarni, kjer tkanine za zavese tiskajo, okna z ovojnim papirjem zalepi. Nerodna reč sem menila, toda — običajno je kovačeva kobila bosa.

Smo ravno pri konjih in kobilah. So se mi te živali tako zasmilile, ker jih njihov skrbnik med malico kar na pekočem soncu pusti, sam pa v senco sede. Kaj bi, sem rekla, še voznika k vozu privežite pa bo stvar v redu.

Red mora biti. Red in čistoča sta vir zdravja in pol uspeha. Da pa bo koza cela in volk sit pa še spodnje upravne prostore počistite. So vsi na dopustu, so mi v zboru odgovorili. Potem pa je v redu, saj nihče nič umazati ne more, sem jim odgovorila. Ne, Špela, čistilke so na dopustu, ne pa tehniki. To je druga stvar, sem menila in šla na Savo,

kjer se je ravno naš znanec kopal. Revež si je potem tako črevesje prehladil, da ga še drugi dan ni bilo v službo. Nič čudnega, če je vzdržal celi prosti čas in še dve uri službenega v vodi.

V toplih dneh se vsi radi namakamo, najraje seveda najmlajši, zato so dijaki, ki med počitnicami pri nas delajo oni dan tako hitro normo izpolnili. So bili sami zvitorepci pri delu. Premog so vozili pred kurilnico s tistimi vagonetlni, saj jih vsi poznate. Menda jih morajo za normo 15 zvoziti, s kupom. Pa so se domislili in odmetali pred kurilnico samo kup, poln vagonetl pa so potisnili nazaj in zopet naložili samo kup. To so ponovili 15-krat. Nadzornik je le od daleč opazoval delo in delal črte za »pripeljane« vagonetlne. Ko je ura pokazala 11, so šli fantje domov. Zakaj ne — normo so izpolnili.

Ko sem šla domov, sem imela svojo beležnico že polno pa vidim dva mulca, ki se prerekata in si jezike kažeta. Kaj imata tako lepe, sem jih pobarala. Ne, sta menila, eden je hitel pripovedovati, da se njegov ata na državne stroške kopa, drugi je pa vpil, tvoj ata pa na državne stroške v tovaro hodi. Ta pa je od sile sem rekla in se šla — kopat

Vaša Špelca

Personalne spremembe

VSTOPI:

1. Pavšek Viktor, kot tekstilni tehnik, vstopil z dnem 6. VII. 1959.
2. Kač Vida, kot tekstilni tehnik, vstopila z dnem 15. VII. 1959.

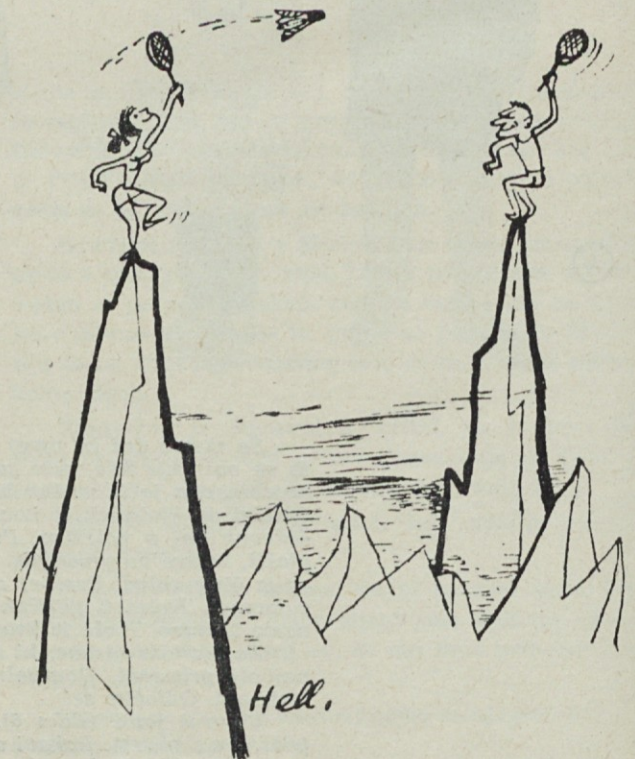
IZSTOPI:

1. Balažic Terezija, mokra predica, izstopila z dnem 20. VI. 1959, izstopila sporazumno z upravo podjetja.
2. Petek Marija, tkalka, izstopila z dnem 25. VI. 1959, izstopila na lastno željo.
3. Verbič Roza, čistilka blaga, izstopila z dnem 30. VI. 1959, upokojena.
4. Šinigoj Draga, vdevalka, izstopila z dnem 30. VI. 1959, izstopila na lastno željo.
5. Urbančič Franc, ključavničar, izstopil z dnem 30. VI. 1959, izstopil na lastno željo.
6. Zupančič Milan, električar, izstopil z dnem 30. VI. 1959, izstopil na lastno željo.
7. Sedenik Vincenc, čistilec strojev v tkalnici, izstopil z dnem 11. VII. 1959, samovoljno zapustil delo.
8. Orehek Stanislava, predica, izstopila z dnem 14. VII. 1959, izstopila sporazumno z upravo podjetja.
9. Sešek Ivana, tkalka, izstopila z dnem 15. VII. 1959, izstopila zaradi upokojitve.

POROČILI SO SE:

1. Kvas Vera, iz tkalnice, poročena Kovač.
2. Kastelic Marija, iz predilnice poroč. Florjančič.
3. Mavretič Bara, iz tkalnice, poročena Homovec.
4. Župec Ljudmila, iz tkalnice, poročena Koplan.

Perjanica na višku sezone

Planine vabijo

LEPO JE

V NAŠIH GORAH!

SPORED FILMOV V KINU INDUPLATI

- 15.—16. avgusta: »**Avantura Cassanóve**«, avstrijsko-francoski barvni
 22.—23. avgusta: »**Štiri korake v oblakih**«, francoski zabavni film
 29.—30. avgusta: »**Vsi me lahko ubijejo**«, francoski cinemascop
 2.—3. sept.: »**Skozi veje nebo**«, jugoslovanski film
 5.—6. sept.: »**Ljubi me ali pusti me**«, ameriški cinemascop
 9.—10. sept.: »**Zadnje žene Saipane**«, japonski — vojaški film
 12.—13. sept.: »**Naprej striček Willi**«, amer. barv.

Meseca septembra so predstave:

- v sredo ob 20. uri,
 v četrtek ob 19. uri,
 v soboto ob 20. uri in
 v nedeljo ob 17. in 19. uri.

Uprava kina Induplati

Uživajmo prostost v naravi!

1500.— din ... 1500.— din ... 1500.— din ... 1500.— din ... 1500.— din ... 1500.— din ... 1500.— din ...

1500 din za onega, ki ugame kaj je to!

Uredništvo Konoplana v tej številki zadnjikrat objavlja nagradno in SKRIVNOSTNO SLIKO »Uganite kaj je to«.

Vabimo vse bralce našega glasila, da sodelujejo na ta način, da nam dostavijo pismeno rešitev za »skrivnostno sliko«. Pravilna rešitev in srečni izžrebanec bo prejel 1500.— din nagrade.

Doslej nismo prejeli nobene pravilne rešitve!

V septemberski številki našega glasila bomo objavili rešitev sedanje skrivnostne slike in novo skrivnostno sliko, za katero bo prejel izžrebanec s pravilno rešitvijo samo 500.— din.

Izplača se zatorej, da poizkusite Vašo srečo in sodelujete. Na razpologo je in srečnega izžrebanca čaka tokrat nagrada 1500.— din.

Naslovite pravilno rešitev na uredništvo Konoplana — Induplati Jarše p. Domžale.

Pravilna rešitev je samo ena. Izžrebanec bo samo eden, a ta bo prejel 1500.— din.

Ne zamudite rok. Rešitev oddajte do sobote 22. avgusta 1959.

KAJ JE TO?

